

— **Stefan Robar.** Od S. v. J. e r n e j a pri Lo-
čah se nam piše: Nemila smrt je pobrala v cvetu le-
pe mladosti 20 let starega pridnega mladeniča Stef.
Robar iz Petelinjeka. Vojskoval se je na severnem
bojišču v Galiciji, kjer je bil od sovražne krogle te-
žko ranjen. Umrli je v bolnišnici v Loszoncu na Ogr-
skem dne 28. febr. 1915. Stefan je bil vzgleden mla-
denič, izvrsten cerkveni pevec ter odločen slovenski
narodnjak. Vse ga je spoštovalo in rado imelo. Dob-
ri oče mu je umrl dne 8. febr. 1911, skrbna mati pa
dne 18. nov. 1909 in njegov starejši brat, visokošolec
France Robar, dne 25. aprila 1908. Stefanu naj bo-
de tuja zemlja lahka in blagim umrlim sveti večna luč!
— Njegov brat Ivan Robar, sedaj stražmojster pri
dragoncih, se nahaja že čez 18 mesecev na bojnem po-
lju ter se srečno in prav junaško vojskuje. Bil je že
najpoprej na srbskem bojišču, potem na črnogorskem
in zadnji čas proti verolomnemu polentarju. Za to je
sedaj vsled hrabrega zadržanja in za posebno vest-
no izpolnjevanje svoje službe odlikovan s srebrnim
zaslužnim križcem s krono, na traku hrabrostne sve-
tlinje.

Razne novice.

Prestolonaslednik — podmaršal. Cesar je ime-
noval generalnega majorja nadvojvodo Karla Fran-
ca Jožeta za podmaršala in podadmirala.

Bivši kranjski deželni predsednik baron Win-
kler, vrl Slovenec, je umrl v Gradcu.

Duhovniška vest. Č. g. Bogdan Lendovšek, ka-
plan pri Sv. Martinu na Pohorju, je zavolj bolezni
šel v začasni pokoj ter stanuje pri svojem stricu č.
g. Mihaelu Lendovšek, župniku v Makolah.

* **Skofovsko svarilo.** Ljubljanski škof dr. A. B.
Jeglič piše v letošnjem postnem pastirskem listu: Iz
greha izvira tudi bolezn. Ali nič ne slišite o gr-
dih, gnusnih grehih, ki se kakor črna kuga
razširja o posebnost od časa, ko se je vojska začela?
Ali ne slišite o raznih grehih zoper šesto božjo za-
poved, o grehih preženskih, o grehih Vam do sedaj
še nepoznatih? In ali ne slišite tudi o grdih bole-
znih, ki so posledica teh grehov? Žene, dekleta, ali o
fem nič ne slišite? Ali se te gnusobe niso morda raz-
širile in se širijo po naših vaseh, po naših hišah?
Hudobija, hujša od one v Sodomi in Gomori, kliče k
nebu za maščevanje. O, kaj pa duša, duša odumrjo-
ča, odkupljena s krvjo samega božjega Sina? Kaj
pa po smrti, v večnosti?!

* **General-Hrvat svojim vojakom!** Hrvatski ge-
neral, podmaršal Lipošek, ki je bil dosedaj zapo-
vednik hrvatske 1., zaradi njenega junaštva nazvane
„vražje divizije“, je odšel na drugo mesto. Tem po-
vodom se poslavlja od svoje vojske s pismom, v kate-
rem izraža vso svojo ljubezen do vojakov-sorojakov,
in ki jih je ogled z vsem žarom svojega sreca. Poroča
vojakom tako-le: Premišljen s svojega službenega
mesta, izročam z današnjim dnevom zapovedništvo 42.
domobranske divizije. Gledam na toli častno, tako te-
žko dobo, ki bo ovekovečena na listin slave v zgodo-
vini, poslavljam se od vas in podajam v duhu vsa-
kemu poedinemu možu njegovo junaško desnico. Hil-
ro smo se razumeli kot sinovi iste rodne
grude in se naučili ceniti medsebojno. Bil sem go-
tov vaše moči in vašega dela, zmaga je bila naša.
Srčna vam hvala za vaše, v vsakem času sijajno ve-
denje! Držite tudi nadalje svoje zastave trdno in vi-
soko v slavo našega sivolasega vladarja in na
čast naše krasne domovine hrvats-
ke! Z Bogom! Bog naj vas spremlja in čuva tudi v
bodoče! Pred grobovi mrtvih junakov se klanjam s
spoštovanjem! Predno jih zapustim, tudi molim ti-
ho za izveličanje njihovih duš. Slava
njim! — Priobčivši to poslovljno pismo, je zapoved-
nik 27. polka zaklical med drugim svojim hrvatskim
junakom: Bil je naš, čutil je z nami in bil je gene-
ral, kakor si ga želi vsak pripadnik našega dičnega
27. polka. — Odlični, visoko stoječi možje, ki so si
sami pridobili neizmernih zaslug za domovino, piše-
jo priznanje, čast in slavo južnim Slovanom naše mo-
narhije, pridobljeno s srčno krvjo in največjimi žrt-
vami! To so naša dokazila, pred katerimi mora po-
tihtiti vsak poizkus sumničnega in zlohotnega podli-
kanja. To so dokazila za našo pravico, da živimo e-
nakovredni in enakopostovani poleg drugih naro-
dov. Podčrtujemo, da ima hrvatsko domobranstvo hr-
vatski službeni jezik!

* **Gospoda postane kmet.** Cena zemljišč se je v
zadnjem času prav naglo povzdignila. Kmetje so sa-
mi spoznali, kaj da rodovitna zemlja, če se pravilno
obdeluje. Ako dobimo v dveh letih za pridelke več,
kakor se je poprej za last plačevalo, mora tudi njiva
ali travnik imeti večjo vrednost, kakor se je prej za-
njo plačevalo. Tako so postali kmetje po lastnem pre-
udarku zelo previdni pri prodaji sveta. — Opazili
smo tudi, da so nekateri uradniki in trgovci, ki lani
še za denar niso mogli dobiti moke ali žita, kar nji-
ve nakurili, da bi sami pridelovali pšenico (za dru-
go žito jim ni veliko), krompir in nekaj fižola. — To
prizadevanje je vse hvale vredno. Ko bodo ti gospo-
dje sami skusili, koliko mora kmet trpeti, preden so
pridelki spravljani, bodo o kmetu drugače sodili. Na
ta način bi se prav lahko zblizala kmet in meščan,
in pustila drug drugemu živeti. Še celo častniki so
baje naročili nakup zemlje. Iz Amerike pa stalno do-

hajajo poročila, naj se veliko zemlje nakupi za one,
ki mislijo jo vojski domov priti.

* **Pozor živinorejci!** Vest o rekviziciji živine,
ki smo jo dobili iz zanesljivega vira ter smo jo pri-
občili v zadnji številki „Slovenskega Gospodarja“, so
ne deželi mnogi križno tolmačili. Ljudje, ki navadno
druga ne znajo, nego da Bogu čas kradejo in se ži-
vijo od dela drugih, so razširili govorico, da se bo
živino s silo odjemalo, da bo cena določena pod 2 K
za 1 kg žive teže itd. To so vesti, ki temeljijo ena
kot druga vse na lažeh. Izkoriščevalci kmečkega lju-
dstva bi zopet radi prišli do neopravičljivega dobič-
ka. Ti ljudje namreč nagovarjajo živinorejce, naj se-
daj poprodajo svojo odvisno živino. In na te laži-go-
vorice in limanice brezvestnih ljudi je že mnogi na-
sedel. Kot odkriti prijatelji našega kmečkega ljudstva
opozarjamo, da se naj ne da nihče splašiti. Rekviri-
ralo se bo v slučaju nujne potrebe in je za sedaj za
to določeno za celo Štajersko samo 10.000 glav gove-
je živine, tako da bo na vsako občino prišlo le prav
malenkostno število živine za rekvizicijo. In vojaška
oblast bo plačala, če ne boljše, pa vsaj tako do-
bro kot vsak drugi kupec. Torej, ne dajte se
plašiti! Kdor pa vedoma širi neresnične vesti, se
ga naj kratkoma naznani oblasti.

* **Najvišje cene za kmečke pridelke.** Poljedel-
sko ministrstvo je na podlagi opetovanih pritožb opo-
zorilo ministrstvo notranjih zadev, da mnoga okrajna
politična oblastva nastavljajo za celo vrsto kmečkih
pridelkov (n. pr. za mleko, surovo maslo, smetano in
jajca itd.) najvišje cene, ki ne odgovarjajo prideloval-
nim stroškom in težavam, ki jih morejo prestati pol-
jedelci glede dragine, pomanjkanja delavskih moči
itd. Tako nepravilno postopanje je samo nepotrebno
pritiskanje kmečkega prebivalstva ter ob enem izpo-
stavlja v nevarnost nemoteno preskrbovanje z živil-
i, ker mnogi potem radi preniknih cen pridelovanje do-
tičnih živil opustijo, posebno če je nastavljena naj-
višja cena nižja kot so pridelovalni stroški. Ministr-
stvo je okrajnim glavarstvom na Češkem naročilo, da
naj dosedanje najvišje cene posameznih kmečkih pri-
delkov natančno preiščejo in k takim razpravam pri-
tegnejo kmečke strokovnjake. Ako se pokaže, da so
cene za posamezne pridelke z ozirom na visoke pri-
delovalne stroške prenizke, se morajo cene temu pri-
merno zvišati. — Menda bo taka odredba stopila tu-
di v naših krajih kmalu v veljavo.

* **Plazovi in odpis davka.** Ob zadnjem deževju je
vsled plazov zdrknilo v nižine mnogo vinogradov, sa-
donosnikov, gozdov in drugih delov rodovitne zemlje.
Kjer je plaz napravil veliko škodo, je treba poprositi
davčno oblast, da se odpise davke. Pri občini moraš
naznani šteto parcelo, ki je po plaz poškodovana
in približno navesti, koliko marij splaženi del parcele.
Občina naj to naznani pošte okrajnemu glavarstvu
(davčni oddelek). Če ne pride rešitve, podrečaj!

* **Zivinski in svinjski sejmi v Mariboru zo-
pet dovoljeni.** Štajersko cesarsko namestništvo raz-
glašja, da so živinski in svinjski sejmi v Mariboru
zopet dovoljeni, toda z omejitvijo, da se sme prignati
na mariborsko sejmišče samo klavna živina in klav-
ne svinje in sicer samo iz mariborskega sodnega o-
krajja. Dotičnemu živinskemu potnemu listu mora biti
tudi pridano dovolilo, da je na sejm prignana žival
namenjena za klavnico. Za sedaj je še pa prepoveda-
no prignati na mariborsko sejmišče plemensko živino
kakor tudi plemenske svinje.

* **Pogrešajo se:** Alojzij Došk o, lovec 8. polj-
skega lovškega bataljona, 18. maršstotnija, ki se bo-
juje na italijanski bojni fronti, že več mesecev ni dal od
sebe nobenega glasu. Katerega njegovih tovarišev je
o njem kaj znanega. Naj blagovoli sporočiti njegove-
mu očetu Simonu Doško, posestniku v Kamnici pri
Mariboru. — Alojzij Bela, doma od Sv. Urbana pri
Ptuj, služil pri pešpolku štev. 95. 6. stotnija. Šel je
na bojno polje dne 18. marca 1915. Bojeval se je na
Ruskem. Dne 6. julija 1915 so stariši prejeli od nje-
ga zadnjo dopisnico. Odgovor se prosi na naslov:
Jakob Bela na Strmen štev. 2, pošta Sv. Urban pri
Ptuj. — Martin Brumen od 26. domobranskega
pešpolka, 4. stotnija, vojna pošta štev. 48, je bil dne
10. febr. 1916 močno ranjen od sovražne italijanske
granate, kakor so sporočili njegovi tovariši. Ker pa
še do zdaj ni dal nobenega glasu od sebe, se prosi,
ako bi mogoče kdo znal, v kateri bolnišnici se sedaj
nahaja. Odgovor ženi Katarini Brumen v Stročji va-
si, pošta Ljutomer. — Peter Germa d n i k, posest-
nik v Teru štev. 12, občina Ljubno v Savinjski dol.,
od deželnoobrambovskega pešpolka štev. 26. 3. stotni-
ja, 1. voj. vojna pošta štev. 48, se pogreša že od 14.
nov. 1914. Njegovi tovariši se prosijo, da bi o pogre-
šanem vojaku njegovi ženi Uršuli Germa d n i k, pose-
stnica v Teru štev. 12, pošta Ksaveri v Savinjski dol-
lini, naznanili, ako je kateremu kaj znano. Vsi stro-
ški se točno povrnejo.

* **Črnovojniška dolžnost čez 50. leto.** Mnogi
črnovojniki, ki so že dosegli 50. leto ali so stari celo
več kot 50 let, so mnenja, da se jim godi krivica, a-
ko se jih po dokončanem 50. letu ne odpusti. Ministr-
stvo za deželno obrambo je nedavno izdalo odlok, v
katerem pravi, da črnovojniška dolžnost s 50. letom
ne ugasne, ampak mora dotični črnovojniški služiti še
naprej. Sele po končani vojski bo črnovojniška dolž-
nost za moštvo, ki je prekoračilo 50. leto, ugasnila.

* **„Slovenski Gospodar“ me tolaži.** Franc Jam-
berovič, doma iz Središča, nam piše iz Galicije, da
mu je naš list v daljni tujini med samimi tujci naj-
dragocenejši spomin na domovino, na mili materni

slovenski jezik. Stariši, sestre, znanci in prijatelji,
naročajte za uboge vojake „Slovenskega Gospodar-
ja.“ List se je med našim vojaštvom tako priljubil,
da bi gotovo moral bridko občutiti krepko slovensko
pest vsak, ki bi le besedico-zbadljivko zinił čezeni.
Peždrav v domovino!

* **Kot mrtve pokopan, a zopet živ.** Prekmurske
„Novine“ poročajo: V Nagyvaradi je ležal brez zave-
sti težko ranjen vojak. Ko je prišel k zavesti, je pa
s strahom opazil, da leži poleg njega težko ranjen ti-
sti, katerega je on že kot mrtvega zakopal. Strežniku
je rekel nato: Tega sem jaz že zakopal. Ogovorjeni
je mislil, da govori ranjenec v zmedu in ni nič odgovo-
ril. Za nekaj dni pa ranjenec ni mogel več strpeti in
je vprašal soseda: „Pajdaš, ali nisem jaz tebe poko-
pal?“ — „Si me.“ — „Kako pa si potem sem prišel?“
— „Ko si me pokopal, sem od mrzle zemlje zopet oži-
vel. Na meni je bilo le malo prsti in skozi zemeljsko
plast sem porinil roko in sem ž njo migal. Od slabo-
sti sem nato zopet omagal. Sanitejci so me nato opa-
zili in tako sem bil rešen groba.“

* **Izdaja novih 10- in 20kronskih bankovcev.**
Iz Dunaja se poroča, da bo izdala avstro-ogrška ban-
ka nove 10- in 20kronske bankovce. Novi bankovec
bodo prišli v promet mesca julija t. l.

Dopisi.

* **Maribor.** V baziliki Matere Milosti v Mari-
boru se bodo v času od 27. do 31. marca vršile duho-
vne vaje za tretjerednike.

* **Maribor.** Prihodnja izdaja krušnih kart za
mesto bo v soboto, dne 1. aprila, predpoldne med 9.
in 12. uro in sicer za dobo dveh tednov. Predložiti se
mora hišni seznam štev. II (zelen). Kdor torej ni po-
treboval pri prvi izdaji dne 19. marca sladkornih
kart in ima sedaj doma bel hišni seznam (št. I), mora
ta seznam pri komisiji vsaj do petka, dne 24. t.
m., zamenjati za zelenega, ker se bo dne 1. aprila le
samo z zelenim seznamom dobilo karte za moko in
kruh ter za sladkor. — Prihodnja razdeljevanja kru-
šnih kart so se določila za sledeče dni: dne 15. ap-
rila za 54., 55., 56. in 57. teden. Sladkorne karte se
bodo tudi ta dan delile, a samo za dva (5. in 6.) te-
dna. Predložiti se mora beli hišni seznam. Dne 13.
maja se bodo krušne karte delile za 58., 59., 60. in
61. teden, sladkorne pa za 9., 10., 11. in 12. teden.
Dne 13. maja se mora zopet predložiti zeleni se-
znam (št. II.). V tem redu se bo vršilo izdajanje kru-
šnih in sladkornih kart vsako 4. soboto predpoldne,
med 9. in 11. uro. — Kdor še dosedaj ni rabil slad-
kornih kart, a jih bo pri prihodnjih izdajah kart za-
hteval, naj tekom tega tedna med 9. in 11. uro pred-
poldne pri komisiji na Stalnem trgu odda izpolnjene
tiskovine, na podlagi katerih se mu bodo potem izro-
čile sladkorne karte.

* **Maribor.** Cesarska namestnija je odredila, da
trgovci v času od 19. marca do 15. aprila za prebi-
valstvo v Celju, Mariboru, v Ptuj in v Gradcu ne
smejo prodajati več sladkorja kot ¼ kg za eno osebo
za en teden. Torej se ne sme za vse karte ob enem
nakupiti sladkorja. Ta odredba je izdana za to, ker
bo sedaj prve tedne malo sladkorja v prometu in bi
nekateri (revnejše) stranke ne mogle dobiti sproti
sladkorja, ker bi si ga druge poprej v velikem na-
kupile.

* **Jarenina.** Dne 11. t. m. smo spremili k več-
nemu počitku pridno in bogaboječo Marijino družbe-
nico Terezijo Herič. Dolgotrajna bolezen, kostna jeti-
ka, ji je pretrgala nit življenja. Rajna Trezika je bi-
la romarica; povsod se je udeležila božje poti, kakor
v Lurdu, v Rim in v vsa druga Marijina svetišča. A
bila je tudi velika dobrotnica hiše božje, Pogreba se
je udeležila množica domačinov in tudi iz sosednjih
župnij. Pri odprtem grobu ji je č. g. župnik iz St. I-
lja govoril ganljivo slovo, slavil je njeno krepstno
življenje z besedami: Rajna Trezika je prejela dvoj-
no krono, krono devišstva in krono mučenštva. Na to
so pevec zapeli žalostinko, N. p. v m.!

* **St. Lenart v Slov. goricah.** Dne 4. marca
smo spremili k zadnjemu počitku občespotovanega
Janeza Kurnik. Rajni, 83letni starček — Radeckyjev
veteran — se je rodil leta 1833 pri Mariji Snežni na
Velki. Že v nežnih letih mu je godba bila njegovo
največje veselje. Udeležil se je vojske leta 1859 in je
bil tudi pri odločilni bitki pri Solterinu navzoč. Leta
1862 je postal skrben gospodar, zvest mož svoje že-
ne, ter pravi oče svojim peterim otrokom. Rajni je so-
deloval pri približno 50 primicijah. Naj v miru po-
čiva!

* **Sv. Ana na Krembergu.** Dne 4. marca smo
spremljali k zadnjemu počitku 84 let starega fanta,
v družbi 4 duhovnikov in obilo ljudstva, Janeza Fo-
lič, p. d. Cegnarja. Rajni je bil dolga leta cerkveni
ključar, velik dobrotnik cerkve in ubogih. Dolgotraj-
na bolezen, med katero je bil večkrat previden s sv.
zakramenti, mu slednjič pretrga nit mukopolnega ži-
vljenja. — Dne 14. marca pa smo zagrebli v hladen
grob dobrosrčno mater, 49 let staro Antonijo Geisler,
posestnico iz Ledineka. Bila je v nedeljo pri rani
službi božji, prejela sv. zakramente, na potu domov
pa jo okoli 300 korakov od domače hiše zadene kap,
in ugasnila je njena luč zemeljskega življenja. Ker
je prej v življenju vsaj enkrat vsaki mesec prejela
svojega Odrešenika, zato tudi On ni dopustil, da bi
brez Njega umrla. N. v m. p.! — Iz ruskega uletni-
štva se je oglasil po preteku 10 mesecev Henrik Kne-
tič. Biva v jekaterinoslavski guberniji in se mu, ka-

kor piše, dobro godi. Njegov brat Jožef pa je že dal svoje mlado življenje za domovino.

Sv. Andraž v Slov. gor. Dne 1. marca je bila poroka vzglednega mladeniča Janeza Nedeljko in vzorne mladenke Ane Kvar. Oba sta bila v Marijini družbi, koji sta delala čast s svojim lepim krščanskim življenjem. Marijina družba se je udeležila na dan njune poroke svete maše in nekateri udje so pristopili tudi k sv. obhajilu. Na ženinem domu se je nabralo 6 K za avstr. »Rudeči križ«. — Iz naše župnije je odšlo k vojakom okoli 130 mladeničev in približno 100 mož. Nad 15 je že dalo svoje življenje za cesarja in domovino, mnogo je ujetih, o nekaterih pa se nicesar ne ve. — Kljub vojskinem času šteje tukajšnje kat. slov. izobraževalno društvo 25 rednih udov in 5 podpornih članov. V začetku tretjega društvenega leta je prišlo toliko v blagajno, da se je lahko naročilo 11 lepo vezanih podučnih, oziroma zabavnih knjig in pet izvodov »Slov. Gospodarja«. »Sirazo« in »Slovenca« pa dobiva društvo od svojega člana.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dne 16. t. m. se je zgodila velika nesreča. Proti 2. uri popoldne gre sestra ž. g. župnika Jožefa Meško na njivo. Ob potu je stal na pol prebit hrast. Ko pride mimo, ga veter podere, pade na njo in jo tako hudo rani, da je bila na mestu mrtva. Vsi, kateri so blago pokojno poznali, se prosijo, da se je spominjajo v molitvi.

Sv. Marko niže Ptuj. Več dni zaporedoma so zvonovi naznanjali smrti faranov. In čudno je, da ima dosedaj med šestimi občinami v župniji markovska občina nad polovico vseh v župniji umrlih. Slovo je vedno žalostno, posebno pa, če se otroci poslavljajo od matere. Pokopali smo tudi dve dobri, skrbni in krščanski materi. Prvo, Marijo Horvat, p. d. Videčevo; bila je v najlepših letih, pa zvršen boleznijo je žalost za sinom Mihaelom, o katerem že skoro leto dni ni nič več slišala, gotovo pospešila smrt. A še hujša izguba je zadela Balazekovo hišo v Novi vasi. Izgubila je namreč tudi gospodinjjo, Marijo Kukovec, roj. Čeh. Po oni žalujejo odrasli otroci, ki še imajo vsaj očeta, za tej jočejo 4 nedoraščene sirote po dobri materi, katero smo spremili k večnemu počitku na pepelnico sredo in ti so vrh tega še brez očeta. Ta je namreč padel že lansko leto mesca novembra na italijanskem bojišču. Kako kruta si vendar vojska, ki povzroča toliko skritega gorja!

Rače. Občni zbor gospodarske zadrage dne 5. t. m. je bil zelo zanimiv, ker smo iz poročil posneli, da se je zadruga posrečilo pokriti večino izgube iz prejšnjih let in da zadruga uvažuje vsi trgovci z poljskimi pridelki. Že v mirnih časih so se morali drugi trgovci po cenah, katere je zadruga za seno, slamo itd. nastavila, ravnati. Nadrevizor Vlad. Pušenjak je podal obširno poročilo, iz katerega je razvidno, da se je denarni in blagovni promet v l. 1915 podvojil; razpravljali o nalogah zadrage v bodočnosti in povdarjali, da se je zadruga tako okrepla, da je isti zasiguran obstoj in lep napredek. Poslanec Fran Pišek je kot načelnik zadrage govoril o delovanju zadrage, o raznih skušnjah, katere je ista naredila in pozival kmetje v mariborskem in ptujskem okraju, da v obilnem številu pristopijo k zadrugi, da more ista tudi po vojski uspešno delovati in skrbeti za ugodno vnovčenje kmetijskih pridelkov.

Marenberg. Pred graškim deželnim kazenskim sodiščem se je dne 14. in 15. marca zagovarjal zaradi draženja pri nakupovanju živine tukajšnji usnjak Karol Wrentschur. Nakupoval je po Koroškem in Štajerskem na sejnih klavno živino z vojaštvo. Pri nakupovanju klavne živine se ni brigal za določene najvišje cene. Pri obravnavi, ki je trajala dva dni, ga je zastopal mariborski odvetnik dr. Mravlagg. Ker je bilo sodnijsko dokazano, da si je naredil Wrentschur pri tej živinski kupčiji v kratkem času več sto tisoč kron čistega dobička, je smatralo sodišče kot dokazano, da je zakrivil Wrentschur hudodelstvo draženja in ga je obsodilo na 3 mesece težke ječe in na 20.000 K denarne glo e.

Ribnica na Pohorju. Dne 23. svečana je g. Josip Lenarčič v kapeli sv. Jožefa na domačem posestvu v Josipdolu slavil na tistem svojo 60letnico. — Od 7. do 16. marca se je v Vuzevici odhajal sv. misijon. Vodili so ga č. gg. od Sv. Jožefa pri Celju. Iz vsake župnije v dekaniji so se ga ljudje udeležili. — Dne 12. marca smo precej potres občutili in sicer od jugoizhoda proti severoizhodu. — Poč Velko kapo dela okoli 70 Lahov-internirancev drva in oglje. Na pepelnico v jutro je enega na potu nagla smrt zadela. Pravijo, da vsled pijače.

Spodnji Dravograd. Tukaj so prijeli 2 dečka v starosti 11 in 13 let, z imenom Weghuber in Serl. Pri sebi nista imela nobene listine in sta se namerala podati na italijansko bojišče. Dečka, ki sta brez staršev, je oddal nemški Schulverein v odgojo posestnici Ceciliji Leski v Cmureku. Dečka sta priznala, da sta ukradla imenovani posestnici svoto 120 K, katero sta pa že večinoma zapravila.

Makole. Dne 24. febr. t. l. je izginil pri nas Jožef Fric, vdovec-posestnik v tukajšnji občini Dešno. Doslej so že minili polni trije tedni, pa še ni od

nikoder nobenega sledu za njim. Zvečer imenovane dne je bil v veseli prijateljski družbi še izredno dobre volje. Pa še tisto noč se je nekam izgubil, da nihče ne ve kam in kako. Nesreča? Zločinstvo? Vse mogoče se ugiba.

Oplotnica. V Oplotnici je po odloku okrajnega glavarstva konjskega skrb za potrebno moko štirih župnij: Čadrama, Prihove, Sv. Kunigunde in Keblju bila izročena g. Jonke, a od dneva do dne že več tednov se slišijo pritožbe, da moke ni dobiti in mnogi kočarji trpijo pomanjkanje. Več ur daleč prihajajo in še za drag denar zaželenega živeža ne dobiijo.

Teharje. Katoliško slovensko politično društvo na Teharjih ima svoj letni redni občni zbor v nedeljo popoldne ob 4. uri v kaplaniji. Vspored: Poročila odbora in volitev novega odbora.

Teharje. Katoliško slovensko izobraževalno društvo ima svoj redni letni občni zbor v kaplaniji dne 26. sušca, popoldne po večernicah. Poročila odbornikov in volitev novega odbora.

Sv. Lenart nad Laškimi. V pretečenem tednu smo spremljali k večnemu počitku 59letno mater našega župana in cerkvenega ključarja Antona Jančič. Rajna je bila celih 23 let priklenjena na bolniško postelj in skoraj ves ta čas se njena noga ni dotaknila tal. Pa vso svojo bolezen je prenašala z Jobovo potrpežljivostjo. Dva sina rajne se žalibog nista mogla udeležiti pogreba svoje matere, ker se nahajata na bojišču. Vsem zaostlim naše sožalje, rajni trpinko pa večni mir in pokoj.

Celje. Namestništvo razglašja: Z ozirom na sedanjo stanje kuge-slinovke v okraju Celje razveljavi namestništvo razglas z dne 13. listopada 1915, št. 12—856-10, s katerim so se proglasili sodnijski okraji Celje in Vransko političnega okraja Celje, kakor tudi okoliš mesta Celje kot okuženo ozemlje. S tem pa se ne spremenijo ukrepite politične okrajne oblasti v svrhu zavarovanja še obstoječih okuženih krajev. Določbe razglasov, zadevajoč ukrepite v svrhu odvratanja in pokončanja kuge-slinovke pa ostanejo v veljavi.

Savinjska dolina. Dobili smo sledečo dopisnico: Srčne pozdrave vsem cenjenim bralcem in bralkam »Slovenskega Gospodarja« pošilja iz zasnežene Koroške tačas v brigadni gorski bolnišnici Vaš somišljenik M. Omladič, Savinjecan.

Rajhenburg. V prejšnjih, mirnih, časih se je tiste nedelje pred postnim časom prirejalo po mestih in trgih takozvane veselice ali bale, plesne in druge zabave. Pred postom je še hotel marsikdo malo poskočiti, da bi menda lažje (?) prenašal strogi postni čas zatajevanja. Katoliška izobraževalna društva pa so prirejala razne igre, predstave na odru, da so razumni in za izobrazbo vneti naši somišljeniki imeli nedolžno zabavo ob pogledu na nastop naše mladine na odru. Prejšnja leta se je porabljal dobiček takih iger za društvene namene, letos in lansko leto pa pomagamo s tem takim, ki jih je vojna sila obiskala. Vodstvo našega izobraževalnega društva si je izbralo za letošnji predpust zelo poučljivo, pa tudi precej zabavno igr »Svojeglavna Minka.« Vse igralko so razumele svoje vloge in tudi pomen in smisel vse igre, zato je bila tudi sodba razumnih gostov, ki so že videli večje in lepše predstave, kakor je bila ta, da so vse igralko tako nastopile, kakor je igra sama zahtevala. Marsikdo si je mislil: O da bi vsa mladina, zlasti pa tista, ki sili iz dežele v mesto, spoznala, kako težavno je služiti drugim ljudem, zlasti pa še, če je srce trmasto in lahkomišno! Sedanja vojska nam je pokazala, da je prvi obstanek kmečkih otrok na domači zemlji. Če nekateri niso prej našli v naši predstavi tega nauka, si ga pa naj pri čitanju teh vrst v srce in spomin pokličejo. Naše izobraževalno društvo pa bo zbiralo vedno nove moči k svojim prireditvam, ki imajo pač vsestransko dobre in koristne namene.

Koprivnica. V torek dne 7. marca smo spremljali k ve nemu počitku pridno in skrbno gospodinjjo in posestnico Marijo Zmijak, katere je še le v 56. letu svoje starosti umrla na pljučnici. Zupstila je bojnega moža in 8 otrok, od katerih so 3 sinovi na bojišču. Akoravno je bilo na dan pogreba dež vno vreme, se je udeležilo pogreba veliko ljudstva in izkazalo rajni zadnjo čast, kar je dokaz, da so jo vsi radi imeli. Rajni pa naj sveti večna luč.

Planina. Umrl je dne 14. marca g. Jož. Pintar, gostilničar in mesar. V njegovih prostorih so se vršili lepi in včasih tudi burni shodi Kmečke Zveze. N. p. v m.!

Zadnja poročila došla v četrtek, 23. marca.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 22. marca.

Uradno se razglašja:

Rusko bojišče.

Sovražnikovo delovanje je postalo včeraj, dne 21. marca, na celi severno-izhodni bojni črti živa-

nejšee. Naše postojanke so bile v sovražnem topovskem ognju. Ob Strypi in na ozemlju Kormina so infanterijski oddelki sunkoma prodirali. Bili so povsod okoli. V izhodni Galiciji je izgubil ruski vojaški oddelek, močan en bataljon, pri takem sunku trimrtve častnike in čez 150 mrtvih mož; ujetih je pa bilo 100 mož. Pri nas le nekaj ranjenih.

Italijansko bojišče.

Včerajšnji dan je potekel mirno.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Hüller, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 22. marca.

Francosko bojišče.

Napadu dne 20. marca severoizhodno od Avo-courta sledeči izpraznitvi bojišča in ko se je sovražniku odvzelo več jarkov izven gozdarske hiše, je število tamkaj neranjenih ujetnikov naraslo na 58 častnikov in 2914 mož. Artilerijski boji na obeh straneh Moze trajajo pri samo mimogredoči oslavitvi s srditostjo dalje.

Rusko bojišče.

Velika ruska napadalna podvzeta so se še razširila. Napadalne točke so postale številnejše. Napadi sami sledijo drug drugemu na različnih mestih neprestano noč in dan. Močnejši naskok je veljal zopet fronti severo-zahodno od kraja Postavy. Tukaj so sovražne izgube dosegle še celo za ogromno število borilcev, ki se jih je vrglo v borbo, izvanredno višino. Pri uspešnem protisunku na malem vpadalnem prostoru je bilo ujetih 11 ruskih častnikov in 573 mož. Pa tudi pri mnogih drugih borbah južno in južno-izhodno od Rige, pri Friedrichstadtu, zahodno in zahodno od Jakobstadta, južno od Dvinskoga, severno od Vidzyja, med jezeroma Naroch in Višniyev, so naše hrabre čete sovražnika pod največjimi izgubami gladko odbile in so pri protinapadih še ujele 600 mož. Na nobenem mestu se ni Rusom posrečilo, doseči kakega uspeha. Lastne izgube so povsem malenkostne.

Kadorna in vreme.

Kadorna je v Parizu zatrdjeval, da bodo Lahji začeli zopet napadati, ko bo lepše vreme. Sedaj so snežni plazovi na tirolski fronti največji sovražniki Lahov.

50 letalcev bombardira Zeebrügge.

Po angleškem poročilu je dne 20. marca bombardiralo belgijsko od Nemcev zasedeno mesto Zeebrügge 50 francoskih, belgijskih in angleških letalcev. Nemci imajo v Zeebrügge postajo za pomorska letala.

*** Radi pošiljanja lista.** Lastništvo »Slovenskega Gospodarja« naznanja, da bo odslej dobival list le samo tisti, ki ga plača naprej. Kakor hitro komu naročnina poteče, mu ga bomo ustavili. Po dopisnici smo tudi obvestili naročnike, kako dolgo imajo list plačan. Za papir izdamo sedaj samo pri »Slov. Gospodarju« 8000 K na leto več kot poprej, a kljub temu ne bomo zvišali naročnine (v Nemčiji so n. pr. zvišali posamezni listi naročnino za 25 do 30%), pač pa prosimo, da se nam naročnina redno pošlje.

*** Koledarja za slovenske vojake** ima tiskarna sv. Cirila v Mariboru samo še nekaj izvodov. Kdor ga misli naročiti, naj to takoj stori. Dozdaj se ga je razpečalo že blizu 20.000.

*** Naznanilo.** Mnogi so naročili pri tiskarni sv. Cirila v Mariboru molitvenik »Hči Brez madežne« in knjižico »Nemščina brez učitelja.« Pa teh knjig žalibog zdaj ne moremo poslati, ker prve vkljub večkratnemu pisanju ne moremo dobiti od založnika, druga pa je pošla in se zdaj zopet tiska. Ko te knjige dobimo, jih takoj določimo vsem naročiteljem.

Listnica uredništva.

Trbovlje: Ali je to mogoče? Saj imate vendar slovenskega župana, ki se mora za take reči pobrigati. — Črnovojniški četo-rodja Deraovšek in drugi: Takih reči ne smemo tiskati. In če jih tiskamo, nam jih cenzura vzame. — Jurklošter: Oprostite. Takih dopisov ne smemo priobčiti. — Planina: Naznanilo obč. zbornice za to številko dalo prepozno.

Listnica upravnništva.

Posojilnicam: Oglas o obdanih zborih, ki bi se naj objavili v »Slov. Gosp.«, moramo imeti najpozneje torek jutraj v rokah, sicer jih ne moremo v številki od tistega tedna objaviti. Ra i cenzura se mnogo pisem zelo zakasni, tako, da jih dobimo še le sredo ali četrtek.